

โดย : อับาส เล็กเกียรติยศ
 วัชรวรรณ ทรัพย์รุ่งเรือง

“ความสนใจ...ดั่งเกมหมก กัม พีตแรก ต้นประเสริฐ”

“แกเกษียณแล้วนะ ยัง..แกยังมาอยู่เลย บทกถาเรื่องนี้เกิดขึ้น เพราะทุกครั้งที่เดินไปโรงพิมพ์ วว. จะเห็น“พีเทรก” เรียงเอกสาร ทำงานในโรงพิมพ์อย่างขะมักเขม้นจนวันหนึ่งที่ได้พูดคุยกัน จึงรู้ว่า พีเทรก หรือ ดิเรก ต้นประเสริฐ เป็นพีเทรก ที่เกษียณไปแล้วตั้งแต่ปี 2548 แต่ด้วยความผูกพันกับ วว. เราจึงยังเห็น “พีเทรก” มาที่ วว. เสมอๆ โดยเฉพาะที่โรงพิมพ์ สถานที่ทำงานเก่าที่พีเทรกอยู่มาถึง 31 ปี วันแห่งการพูดคุยเริ่มต้นแบบสบายๆ ในโรงพิมพ์ วว. ซึ่งวันนั้น ไม่มีเสียงเครื่องจักร เครื่องพิมพ์ทำงาน แต่ยังมีกลิ่นของหมึกที่ยังไม่จางไปจากห้อง

นี่กระมัง ความผูกพันของพีเทรก กับวันเก่าๆ ที่ย้อนกลับไปถึง 31 ปี

ผู้ชายร่างใหญ่ กับริอยยิ้มอบอุ่น ที่เราสองคนขอสนทนาในเช้าวันหนึ่งโดยมี ผอ.ลิขิต หาญจาสีทธิ์ เป็นกำลังใจอยู่ข้างๆ พีเทรกเติบโตมากับโรงพิมพ์ของครอบครัวคุณอาซึ่งดำเนินกิจการด้านนี้ ชีวิตเลววนเวียนกับงานโรงพิมพ์ เรียกได้ว่าอยู่ในสายเลือด แม้พีเทรกจะบอกว่า “ผมจบแค่ ม.3” แต่ความรู้และประสบการณ์งานโรงพิมพ์ไม่อาจเทียบกับใบปริญญาใดๆ เมื่อมีคนชักชวน จึงสมัครเข้ามาทำงานที่ วว.ตั้งแต่ปี 2517 มาเกษียณเมื่อปี 2548

ดิเรก ต้นประเสริฐ

31 ปีแห่งความผูกพันกับคนที่ทำงาน และงานโรงพิมพ์ ทำให้พีเทรกไม่ไปไหนไกล ทุกเช้าหลังเกษียณจะตื่นก่อนฟ้าสว่าง และออกจากบ้านแถวบางขุนเทียนตั้งแต่หกโมงเช้า ขึ้นรถไฟ ต่อรถเมล์ 2 ทอด มาถึง วว. บางเขน มาจิบกาแฟ มาช่วยงานโรงพิมพ์ มาถึง วว.ก่อนพนักงานซะอีก! ด้วยความสนใจ แม้เกษียณไป 6 ปี ก็ยังทำอยู่เป็นกิจวัตร

ถ้าวันไหนไม่เห็นพีเทรกที่ วว.บางเขน เหมือนขาดอะไรไปสักอย่าง

ในแววตาที่รำลึกถึงอดีต พีเทรกบอกว่า “วว.ให้อะไรเยอะ มาแรกๆจะออกเงินเดือนไม่พอใช้ แต่เมื่อแต่งงาน มีครอบครัว ก็อดทน คิดถึงเมีย คิดถึงลูก เลยทำเรื่อยมา”

“การมาช่วยงาน เป็นความสุขของผม” พี่เหกรย้าคำนี้ หลังจากที่ยังคงมาช่วยงานแม้จะออกจาก วว. ไปแล้ว จึงเห็นพี่เหกรช่วยงานโรงพิมพ์ เดินไปมา นั่งอ่านหนังสือพิมพ์คุยกับเพื่อนเก่าๆที่ได้วนเวียนมาพบกัน ในแต่ละมุมที่ผู้คนเคยเดิน เคยทำงาน เคยสังสรรค์กันที่นี่

แม้ วว. บางเขน กำลังจะเป็นอดีต ใครๆไปอยู่เทคโนโลยี คลองห้า มีน้องๆรุ่นใหม่มา พี่เหกรย้าจากไป แต่พี่เหกร..ยังคงอยู่ที่ วว.บางเขน ด้วยความรักและผูกพัน

ความสุขของพี่เหกร...คือทุกเช้าได้เดินทางจากบ้านมาที่ วว.บางเขน

ภาพความสุข ความทุกข์ เพื่อนฝูง ยิ่งคอยเตือนความจำเสมอ เมื่อเราถามถึงความรู้สึกในการทำงานสมัยก่อน พี่เหกรหยุดนึกย้อนวัน เวลาเก่าๆ แล้วบอกว่า

“อยู่กับแบบพี่น้อง มีเพื่อนๆ เปลี่ยนเจ้านายมาหลายคน ไม่เคยได้ 2 ชั้น ไม่เคยน้อยใจ”

ธรรมชาติการทำงานแบบพี่เหกร สอนให้เราพบความสุขแบบเรียบง่าย ไม่ไขว่คว้า หรือแสวงหาจนใจทุกข์

เคล็ดลับทำใจในการทำงานก็คือ **“ทำงานให้มีความสุข สนุกกับงาน รักงาน”** ถ้ามีปัญหา **“ก็ปรึกษากัน...”**

ทุกวันนี้ พี่เหกรมีความสุขกับเช้าวันใหม่ที่ วว.บางเขน ได้ช่วยงานน้องๆที่บางเขนด้วยใจอาสา ปายๆก็เดินทางกลับบ้าน คีนสู้อ้อมอกของครอบครัว

ใครอยากมาคุยก็คุย มีงานให้ทำที่โรงพิมพ์ก็ทำ

ทุกๆวัน จึงเป็นวันแห่งความสุข

ทุกๆวัน ทำงานช่วยน้องๆด้วยใจรัก

ได้เดินทาง

ได้พบปะผู้คน ได้เจอเพื่อนฝูง

หัวใจเปี่ยมสุข เกษียณไปใจยังชุ่มชื่น

เป็นแบบอย่างของความสุขง่ายๆ ไกลตัว ที่งดงาม

